

Turkish Petroleum - Business as usual

Bir İmparatorluğun sonu!

Yeni dünya düzeni ve **B**üyük **O**rtadoğu **P**rojesi...

Tayyipgiller!

Tayyipperverler!

Ve

Amerika'nın Kurduğu, **A**tatürkçülüğü **K**atletme **P**artisi

Yıl 1945

Amerika'da yeni bir siyasi çizgi Michael C. tarafından *Evreysel petrol tedarik stratejisi* olarak nitelendirilecektir. Bu stratejinin omurgasını oluşturan üç unsur şu şekilde sıralayabiliriz:

1. 1945 yılında Franklin D. Roosevelt ve Suudi Arabistan Krallığının kurucusu Abdülaziz El Suud arasında varılan – özel – antlaşma.
2. Venezuela
3. İran

Bu ülkelerden tedarik edilecek erişimi ve kontrolü "kolay", kaliteli ve ucuz petrol Amerika Birleşik Devletinin ekonomik kalkınması için vazgeçilemez öğeler olarak görülmektedir.

James R. Schlesinger, Madrid'de vuku bulan bir toplantıda şu sözleri sarf edebilmiştir: *Amerikan kamuoyu, Körfez savaşından ve Kuveyt'in fethinden ve kurtarılmasından çıkarmış olduğu ders; Ortadoğu'daki insanların kışına tekme atmanın hem daha kolay ve eğlenceli; ayrıca da yüksek fiyattan petrol almaktan daha avantajlı olduğudur.*

Evet, Amerika Birleşik Devletleri petrol bağımlısıdır!
İster CIA, ister siyaset, ister çevre sorunları, isterse de ulusal güvenlik olsun...
Konu Petrol olunca tüm sorunlar bertaraf edilmek zorundadır!
Asıl olan kâr ve kâr oranlarıdır.

2001 yılında Dick Cheney, ulusal enerji güvenlik kurulunu oluşturmuştur. İlginç olan Amerikan kamuoyuna bile yansımayan bu kurulun çalışmalarıdır. Aldıkları hiç bir karar hakkında yazılı bir metne rastlanmamaktadır. Ne CIA'de nede başka bir yerde. Peki, neden?

Nedeni, koca bir yalan!
Dünya petrol rezervleri sanıldığından azdır

Gelin sizinle birlikte bu yalanı irdeleyelim. Bazı konularda önce bir geriye bakmamız lazım ki, bugünü anlayarak ileriye yönelik gereken dersleri çıkarabilelim.

1859 Pensilvanya

Hani Türkiye'de etkin bir Cemaatin liderinin yaşadığı yer...

Hani var ya, ameliyat için istihareye yatıp da rabbin Pensilvanya dediği yer, işte orada her şey 1859 yılında başlamıştı. İdare lambalarında kullanılan ve maliyeti gittikçe yükselen Balina yağı yerine, Pensilvanya'da yeni bulunan - o dönemlerde zaman zaman gerçek anlamda "sudan ucuz olan" petrol – binlerce insana ekme kapısı açmıştı. Çıkaranın değil, aracılının ve pazarlamacıların zengin olduğu bir dönem!

Ohio'da yaşayan bir muhasebeci dâhiyane bir fikirle öne çıkarak, ondan alınacak petrolün daima aynı kalitede olacağını iddia ederek zenginler kervanına büyük bir adım atmıştı. Yani petrole standart getiren ve günümüzde halen kullanılan ifadeyle *Standard Oil*. İlerde yine karşımıza çıkacak olan bu muhasebeci John D. Rockefeller'den başkası değildir. ABD hükümetleri konsoloslukları vasıtasıyla gazyağının ve idare lambalarının uluslararası pazarlanmasına yardımcı olurken esas pazarlamacılık dehası yine Rockefeller'den gelir. Başta Çin olmak üzere dünyanın her tarafına el atan bu deha, idare lambalarını zaman zaman ücretsiz olarak insanların kullanımına sunmakla birlikte evlerine kadar gelerek lambaları nasıl kullanılacağını gösterir ve aynı zamanda kendi üretimi olan Standard Oil'un reklamını da yapar. Gittikçe üreticiden pazarlamacıya dönüşen Rockefeller artık petrolü çıkaran "çiftçilerden" ham petrolü almaya, bunu yaparken de alacağı fiyatı kendisi belirlemeye başlar. Bu adımla 20. Yüzyıl kapitalizmin öncüsü olmuştur. Neden mi?

Çünkü önceleri ulusal bir şirket olan Standard Oil bu pazarlama stratejisiyle uluslararası alana açılan şirket olmuştur da ondan. Hani başımızda kendi deyimi ile çıraklık, kalfalık ve ustalık dönemlerini yaşayan birisi var ya...

İşte o ustalar, ustası dönemini yaşadığını sansa bile Rockefeller'in değil eline, ayaklarına dahi su dökemez! Boş verin, biz devam edelim...

Kaldı ki Rockefeller daha o zamanlar tıpkı 80'lerin Donald Rumsfeld'i gibi acımasız bir iş adamıydı. Ortadoğu ve petrol için kurulan ittifaklar o denli acımasız ve kâr amcalıydı ki o dönemlerde bile Rockefeller bu işin ustası sayılırdı. 1900'ün başlarında Standard Oil, ABD'de üretilen petrolün %90'ını denetiminde bulunduruyordu. Bu "başarının" altında gizlenen şantaj, hırsızlık ve kaba kuvveti bir tarafa bırakırsak elektrik ve ampulün buluşu Standard Oil'ü sıkıntıya sokmaya başlamıştı ki imdadına Henry Ford imparatorluğu yetişti. Standard Oil benzin üretimine başladı.

O dönemde ABD’de var olan ve çiftçiler için üretilen iş makineleri 40-50 kadar beygir tarafından çekiliyordu. Evet, yanlış okumadınız daha o zamanlar ABD’de çiftçiler için kullanılan devasal makineleri hareket ettirmek için 40-50 tane at gerekiyordu. Şimdi o dönemin Türk çiftçisini bir düşünün. O da varsa, bir - iki tane öküz, manda, at veya eşek ile çalışan Türk çiftçisini. Neyse... Henry Ford’un ürettiği ve tarımda kullanılan makineler sayesinde Standard Oil aydınlatmada – elektriğe - kaybettiği pazar payını otomobil ve tarım araç ve gereçleri için kullanılan benzin ile telafi ediyordu. Bundan sonra insanlığın yaşadığı sanayileşme evrimlerinde, kapitalizmin yeni parolası her devre yeni bir ürünü olacaktır, tıpkı bugün İnternet “evrimini” yaşadığımız gibi. İsterseniz bu bağlamda İnternetin getiri ve götürülerini bir düşünün. O dönem otomobil, Petrol sektörüne umulmadık büyüme imkânları sunmuştur. O kadar ki ABD bu duruma el koymak zorunda bırakılmıştır. 1911’de Standard Oil tekeline karşı kanun çıkarılmıştır. Ancak Rockefeller’in zekâsı bu duruma da bir çözüm bulmuş, Standard Oil’ü görünürde küçük, birbirinden bağımsız şirketçikler olarak düzenlemiştir. Ama ya perde arkası?! Dünyayı “bin bir” tane koluyla saran ahtapot artık gerçekten yok mudur?

Ahtapot “gül cemalini” can havliyle güney Amerika’ya çevirir. Ne tüzel, ne özel ve hatta hükümet tanımayan bir tavırla Meksiko başta olmak üzere, Venezuela ve diğer ülkelerdeki petrol kaynaklarını – her türlü yöntemi mubah sayan bir anlayışla -ele geçirmeye başlar.

20. Yüzyılın vahşi kapitalizmi evrensel boyutlara erişirken, alışıla geldik dünya düzeni değişiyordu. Gerçi para, eskiden bu yana “her derde devaydı” ama artık para evrensel boyutta hükümetler kuruyor, hükümetler deviriyordu. Yeter ki elde edilecek kâr oranı bu “zahmete” deşsin!

Bu durum maceraperestlerin iştahını kabartıyor, pazardan pay almak isteyenleri devreye sokmaya başlıyordu. Öylede oldu zaten. Marcus Samuel ve Henri Wilhelm August Deterding gibi iş adamları Hollanda kökenli Shell grubunu kurarken, İngiltere’de boş durmuyordu tabii. Shell, Standard Oil’ün en amansız rakibi olurken, İngiltere namına William Knox D’Arcy, İran şahı ile 60 senelik bir anlaşma yaparak petrol zengini kervanına katılır. Bu arada uluslararası siyasette boş durmuyordu. Winston Churchill, İngiltere’nin denizler üzerindeki hâkimiyetini ABD ve Almanya’ya kaptırma tehdidine karşılık 1911’de bir karar alır. Bu karar ulusal bağımsızlık namına yanlış bir adım olsa da, İngiltere’nin rekabet gücünü arttıran bir adım olarak görülmelidir. Churchill donamay, kömürden - mazot ile çalışır duruma getirir. Böylelikle bağımsızlar kervanından (İngiltere de kömür madenleri vardır), petrol bağımlısı kervanına katılır. Bir kez daha stratejik dürtüler, milli doğal kaynakların önüne geçmiştir. İngiliz donanması, Alman donanmasına (hala kömür ile işleyen) nazaran artık çok daha hızlı ve manevra kabiliyeti yüksek durumdadır. Böylelikle İngiltere hayati nedenlerden dolayı British Petroleum’un en büyük hissedarı olurken öte yandan Osmanlı toprağı olan Irak’a gözünü diker. Bütün bunlar yaşanırken İngiltere zamanın en büyük petrol rafinerisini Basra körfezinde Abadan’a kurar. Ancak İngiltere’nin işi Irakta kolay olmayacaktır. Bir yandan iştahı kabaran ABD, öte yandan kendi doğal kaynakları olmayan Almanya’da Irak petrolerine göz dikmiştir. Yeri gelmişken bir parantez açmak istiyorum:

Amerika Birleşik Devletleri başta olmak üzere ne İngiltere, ne Fransa, İtalya, nede sözümlü ona tarihi dostumuz olan Almanya Türk milletinin karagözü, karakaş ve kaytan bıyıkları uğruna parmağını dahi kıpırdatmaz. Bu dün de öyleydi - bugün de böyle!
Menfaatleri olmadıktan sonra kılını kıpırdatmayanlar, işleri düşünce gerektiğinde demiryolları bile döşerler. Öylede oldu zaten...

Aynı yıllarda Almanya, Berlin’den Bağdat’a demiryolu döşeme hakkını elde etmiştir. Ancak birçoğumuzun bilmediği bir koşulla; demiryollu üzerindeki tüm petrol kaynaklarını sömürme şartı ile! İngiltere ne yapıp yapıp ABD’yi Irak’a sokmaması gerekiyordu. Yardımına Ermeni asıllı Kalust Sarkis Gülbenkyan yetişir. İngiltere, Gülbenkyan aracılığı ile ABD’yi dışarıda tutmayı başarır. 1912’de Turkish Petroleum Company kurulur. İlginç olan adında Türk kelimesini taşımasına rağmen şirketin hissedarları: % 50 İngiltere, diğer %50’de Shell ve Almanya namına Deutsche Bank’a pay edilir. Gülbenkyan bu “zahmetlerine” karşılık, kârın %5 ne ortak olup dünyanın en zenginleri arasında yerini alır!

Osmanlı’nın I. Dünya savaşına katılmasıyla Ortadoğu’da petrol çıkarma faaliyetleri askıya alınır. Ancak petrol I. Dünya savaşında çok önemli bir rol oynayacaktır ve bu önemini günümüze kadar korumayı başaracaktır. 08.1914’de Almanlar, Paris kapılarına dayanmış Fransızlar müşkül durumdadır. Fransız bir general askerleri cepheye taşıyabilmek için Paris taksilerine el koyar ve 48 saat içinde 7000 askeri cepheye ulaştırır. Almanların taarruzu durdurulur. Böylelikle otomobil ve dolaylı olarak petrol savaşın kaderini değiştirmiştir. Keza 1916’da yaşanan Verdun muharebesinde de öyle olmuştur. Savaşlar artık çehresini değiştirmiştir. Hani derler ya aşk ve savaşta her türlü yöntem mubahtır diye... Ticarete de öyle! Rockefeller yine sahneye çıkıyor.

Rockefeller iki tarafa da petrol satar. ABD petrolü sayesinde, Fransa ve Almanya’da savunma sanayisi tüm hızıyla çalışmaktadır. Bir tarafta tonla para kazanılırken, diğer tarafta insanlar ölüyor ve umutlar sönyordu. Kanlı bir para!

Alman denizaltısının sivil bir gemiyi batırması ABD’nin savaşa müdahil olmasını hızlandırmıştır. Ve şimdi sıkı durun!

Amerika Birleşik Devletleri hükümeti, petrol sanayisine baş vurarak durumu sorar. Standard Oil ki, O güne kadar savaşan iki tarafa da petrol tedarik eden şirket, ABD hükümetine 1911'de çıkarılan kanunu hatırlatarak öncelikle bu kanun hakkında konuşmaları gerektiğini söyler. Bilin bakalım bu aşamadan sonra ne olmuştur?

Durum II dünya Savaşında da farklı değildir. 1916'da gizli Sykes – Picot anlaşması ile Fransa ve İngiltere, Alman dolayısıyla Osmanlı devletinin yenilmesi durumunda, Osmanlı hakimiyeti altındaki petrol kaynaklarını aralarında paylaşmayı öngörürler. Rockefeller'in bu anlaşmadan haberdar olmasıyla birlikte Fransa ve İngiltere'ye petrol satmayacağını bildirir. Bundan sonra olacakları tahmin edebilirsiniz sanırım...

Fransız başbakanı Clemenso, ABD başbakanı Wilson'a başvurarak: "*Kan kadar, petrole ihtiyaç duyduklarını*" bildirir. ABD'nin askerleri Fransa'ya doğru yola çıktıklarında tarihin ilk ve tümüyle motorize orduları savaşa hazırdır. Ve Rockefeller hala iki tarafa da petrol satmaya devam eder! 1917'de oluşan "ufak tefek" pürüzler dışında bu durum savaş sonuna kadar devam etmiştir.

Yine bir parantez açıp sormak istiyorum:

K e n d i e v l a d ı n a a c ı m a y a n , e l i n e v l a d ı n a a c ı r m ı ?

Lord Curzon'un deyimi ile "*Müttefiklerin galibiyeti dalga, dalga petrolün sırtından gerçekleşmiştir*" 1918'de Sykes – Picot anlaşması gereği İngiltere amaçlarına ulaşmış, Irak'ın tümüne ve Suriye'nin bir kısmına yerleşmiştir. Yeri gelmişken bir sorgulama yapalım: Hani okulda hep derlerdi; bir İngiliz general Türkiye'nin doğu sınırını gelişi güzel çizmiştir diye. Tüm bunları okuduktan sonra hala aynı fikirde misiniz? Bu kirli "oyunda" Türkmen ve Azeri kardeşlerimizin kaderine daha sonra değineceğim.

31.08.2011

Yukarda belirttiğim nedenlerden dolayı, artık petrol savaşan taraflar için stratejik bir öneme sahip olmuştur. Fransa, Türkiye'nin güneydoğusuna yerleşirken, kaderin ya da diplomasinin bir cilvesi olarak Musul'u da denetimi altına alır. Musul – Kerkük ve orada tahmin edilen muazzam petrol rezervleri İngilizler tarafından Sykes – Picot anlaşmasında düşünülmemiş olduğundan buna acil bir çözüm gerekiyordu.

İngilizler çözümü bir değiş tokuş da buldu. Turkish Petroleum Company'de, Almanların hissesini Fransızlara verdiler ve karşılığında Fransızların o bölgedeki "egemenlik" haklarından feragat etmelerini istediler. Ancak evdeki hesap, çarşıya uymadı. Pazarlıklar iki sene sürdü. Önce Versailles'de sonraları San Remo'da. İşin ilginç yanı bu anlaşma ve konferanslarda petrol kelimesinin hiç bir zaman kullanılmamış olmasıdır!

Bu çekişmenin başka ilginç bir yönü ise San Remo'da bir villada toprakların paylaşım pazarlığı sürerken, komşu bir villada petrol anlaşmasının tüm hızıyla sürmesi idi. Buna göre Fransa, Turkish Petroleum Company'de % 23,75 hisse sahibi oluyordu. 1920'lere gelindiğinde ve şimdi sıkı durun; Irak, İngiltere mandalığı (himaye) altına girerken, bir yıl sonra Irak krallığı anayasasının kabulünü bir şarta bağlar: Turkish Petroleum Company, 2000 yılına kadar petrolle ilgili her türlü işlemi yapabilecektir.

Burada dikkat edilmesi gereken iki unsur göze çarpıyor.

1. Adı Turkish Petroleum Company. Konuya hakim olmayan, perde arkasını bilmeyen birisi için "sömüren – kullanan" Türk!

2. Daha önceki yazılarımdan da bildiğiniz gibi hep iddia etmişimdir, batı toplumları bizler gibi bugünü, yarını bilemedin ertesini – hadi cömert olalım gelecek on yılı değil. En azından önelerindeki 50 – 100 yılı görmeye çalışan, düşünen ve ona göre hareket eden bir yapıya sahip. Bu yüzdendir ki biz hep kaybediyoruz, onlar hep kazanıyor!

1925 yılında İngiltere - Irak anlaşmayı imzalar. Winston Churchill, Irak için şu ifadeyi kullanmıştır: "*Irak, üç petrol kuyusundan ve üç halktan oluşmuştur*"

Kuveyt gibi ülkelerin "yaratılması" petrol sömürmek için yasal bir zemin hazırlamaktan başka bir şey değildi. Sözüm ona bağımsız bir ülke yaratılıyor, bağımsız bir ülke ile anlaşma yapılıyor ve her şey bildik şekilde yürüyordu. Peki, tüm bu zahmete ne gerek vardı?

Bilmiyorum ama tahmin edebiliyorum. Kamuoyu! Sömürülen değil, sömüren kamuoyuna yönelik bir çalışma ve ileride doğabilecek yasal sorumluluklardan kaçınabilme gerekçesi olsa gerek...

1927'de Kerkük'ten petrol fıskırmaya başladı. Irak'ın denize sahili olmadığı için Fransa ve İngiltere Suriye ve Filistin üzerinden yeni bir boru hattı döşemesi gerekti. Rockefeller, ABD hükümeti üzerinden pastadan pay isteyince devreye yine Gülbenkian sokuldu. ABD'ni Irak dışında tutan kişi bu kez ABD için çalışıyordu. Gülbenkian yine başarılı oluyor ve ABD şirketleri Iraq Petroleum Company şirketine %23,75 hisseyle ortak oluyor, Gülbenkian yine %5 ile avuçlarını

ovuşturuyorken, kısa bir süre sonra hisselerini Fransa'ya satıp kenara çekiliyor. Ve Fransa petrol zengini emperyal bir güç oluyor. İngiltere, ilerde BP olarak anılacak şirkete ve Shell'in en büyük hissedarı olurken, ABD nihayet Ortadoğu'ya giriş yapıyor. Giriyor ve bir daha çıkmamak üzere kalıyor. Bir düşünün emperyalizm petrol dolu 100.000 Kilometre kareye böyle ayak oyunlarıyla sahip çıkarken, Osmanlı ne yapıyor?

Liboşların ve ikinci Cumhuriyetçilerin iddia ettiği gibi vatan ve millet "seven" Vahdettin bunları düşünemiyor muydu? Diyeceksiniz ki Damat Ferid ne güne duruyor...

Merak etmeyin bu ülkenin damatları da, padişahları da tükenmez!

Aradan 100 yıl bile geçmeden yeni damatlar türedi ve ülkeyi, doğal zenginliklerini bir güzel pazarlıyorlar. Abdullah Gül, Recep Tayyip Erdoğan AB(D)'nin aleti olmaktan başka bir niteliği bulunmayan kişilerdir.

Anlaşılabileceği üzere o zamanlar da, bugünde söz konusu menfaat olunca – yasal ve yasa dışılık arasındaki incecik alanda ibre genelde yasa dışılığa doğru gösteriyor(du).

1928'e gelindiğinde Gülbenkyan tarafları Belçika'ya davet ederek anlaşmaya son noktayı koyar. Anlaşma eski Osmanlı toprakları üzerinde bulunacak her yeni petrol kuyusunun, adil bir şekilde taraflar arasında pay edilmesi!!!

Avrupa, petrol sayesinde diğer devletlerin ve insanların gıpta ile baktığı bir refaha erişirken; ABD'de bir "motorize kültürü" oluşmaktaydı. Öyle ki, süreç içerisinde insanlar adeta bir anayasal hakmış gibi arabalarıyla - çok ucuz petrol - ile hareket etmeye başladılar. Ve bu algı günümüzde de hala sürmektedir. 1920 sonlarında üretim çokluğundan dünya bir krize girer. Sovyetler Birliğinin döviz ihtiyacını karşılamak için piyasaya çok ucuza süreceği petrol krize yol açmış, hisse senetleri tepe taklak olmuştur. Artık, iki dünya savaşı arasında üretim ve dağıtım üç büyüye geçmiştir.

- Shell
- British Petrol
- Standard Oil

Genel olarak ticaretin bir kuralı vardır. Ya kıyasıya, ölesiye bir rekabet ya da anlaşarak, uzlaşarak Pazar payını aralarında bölüşerek birlikte hareket etmek!

Achnacarry anlaşması veya As – Is prensibi bu üç şirketin ikinci yolu seçtiklerini gösteriyor. Başka bir deyişle, ABD dışında dünya pazarının pay edilmesi. Standard Oil ve yan kuruluşları örneğin Texaco veya Mobile zamanında alınan yasal tedbirler (Sherman Act – tekele karşı yasal bir önlem) sayesinde kendilerinden başkasını ABD'ye girişini neredeyse imkânsız kılıyordu. İlginç olan "birbirine rakip" olan bu şirketlerin ham petrol sonrası, ham maddelerini ortak rafinerilerde işlemesiydi! Bu durum 1960 ortalarına kadar böyle devam etti. Bu yasadışı oluşturulan tekel dünya üzerinde kaynaktan, benzincideki pompaya kadar sabit bir ihtiyaç ve tüketim oluşmasını sağlamış, bu "kapalı devre" sayesinde şirketler sermayelerini güvence altına almıştır.

01.09.2011

Bu durum dün böyleydi de bugün farklı mı sanıyorsunuz. Bunun böyle olmadığını en "güzel" kanıtı Türkiye Cumhuriyetini "ele geçirdiğini sanan" siyasal İslamcılardır. Evet, evet Türkiye'de faaliyet gösteren siyasal İslamcılar başta olmak üzere, tüm siyasal İslamcıların baş düşmanı ABD, ne oldu da bu zihniyetin, bugün can ciğer kuzu sarması yoldaşı oldu?

Hadi "Allahsız" komünistler düşmandı, bir "gerekçe" vardı...

Ki komünist felsefe esas itibarıyla Allahsız değil, insanların "din hegemonyasından (hükümdarlığından)" ve kilisenin "ağır" vergilerinden soyutlayan, sermaye ve kilisenin işbirliğinde sömürülen kitleler için bir başkaldırı aracı, bir anlayıştı ve bir yerde insanları özgür ve eşit, topluluk içerisinde eriyen birer birey ve yine topluluk tarafından bireye sağlanan bir güvence olarak görüyordu...

Ne oldu da Amerika tarafından "Allahsızların" etrafını ören bu yeşil kuşak ve can düşmanı bir ittifaka girdi? Öyle ki, Afganistan'da "Allahsızlara" karşı savaşan ve açıkça Amerika Birleşik Devletlerinin ulusal güvenliğine tehdit oluşturan bu zihniyet ABD'de himaye bulabiliyor(du)? Görünürde asil amaçlarla faaliyet gösteren, kapalı kapılar ardında gerçek yüzünü gösteren Fethullah Gülen ve hareketinin Pensilvanya'da ne işi var?

Gerçek şu ki Fethullah Gülen, Recep Tayyip Erdoğan-ı evvel (Recep Tayyip Erdoğan'ın öncüsü)

Ve - hatta ciddi bir şekilde sorgulanması gereken Çankaya noteri!

Hayatı incelendiğinde, en azından bende, ciddi kuşku uyandıran bir tip!

Her neyse biz yine konumuza dönelim, bugünlerde yaşanan ve maliyeti 500 milyar Dolar olarak tahmin edilen bir petrol anlaşmasına değinmeden geçmeyelim.

Amerikan Exxon Mobil ve Sovyet Rosneft ki, atom savaşını bile göze alan iki farklı dünya görüşünün temsilcileri...

Konu petrol olunca işbirliği yapmaya karar veriyorlar. Ne demişti Napolyon Bonapart?

Para, Para, Para

Başka bir deyişle: This is the American way of life

Yetmez ama evet'çiler...

Arap ve Amerikan hayranları, başta Suudi Arabistan'ın gerçek yüzünü görebiliyor musunuz?

Arap baharının, Libya'da, Suriye'de olanların perde arkasını sezinleyebiliyor musunuz?

Sanmıyorum!

Egemenlik hakkı parçalanmayı kabul etmez. Bağımsızlık bir bütündür, ya vardır - ya yoktur!

Daha önceki satırlarda da okuduğunuz gibi, batı siyaseti ve sermayesi uzun vadeli menfaatleri söz konusu olunca hükümetler devirir, hükümetler kurar ve hatta gerektiğinde devletler oluşturur.

II Dünya Savaşından sonra İsrail'de olduğu gibi. Yanlış anlaşılmasın, kesinlikle Yahudi düşmanı değilim. Ama bugünden yarına, zaten özürü - sorunlu bir coğrafyaya lap diye bir devlet kurmak hangi mantığa sığıyor anlayabilmiş değilim. Elbet batı mantığının, daha doğrusu sermayesi ve hırsının bir açıklaması vardır ☺

Tıpkı bugün fiilen kurulan ama devlet olarak tam anlamıyla hayata geçirilemeyen "Kürdistan" gibi.

Acaba bu "devletin" kurulmasında Musul - Kerkük petrolünün bir rollü var mı?

Azerbaycan doğalgaz ve petrol bakımından doğal zenginliklere sahip bir ülke. Uğradığı zulüm ve sömürü bu doğal zenginliklerin bir sonucu olabilir mi?

Türkmen kardeşlerim!

Azeri kardeşlerim!

Napolyon'un deyimi ile "Coğrafya ülkelerin kaderini belirler"

Türkiye Cumhurbaşkanlığı Fosu üzerinde bulunan 16 yıldız ve ortasındaki güneş...

Turancı olacak kadar hayalperest bir insan değilim ama Türk'ün kan kardeşliğini ve dilimizin ortak öğelerini esas alırım. Tıpkı yüzyıllardır ortak bir kaderi, kültürü paylaştığımız Kürt, Ermeni ve diğer kökenli kardeşlerimiz gibi.

02.09.2011

Biz gene konumuza dönelim, sermaye demek para - para demek ise otomatikman bankalar sistemi demek! Bu sömürü sisteminde, tekel oluşmasında bankacılık sisteminin ve bankerlerinde önemi çok büyüktür. Yani kapitalizm konuya bütünüyle hakim!!!

Serbest piyasa koşullarında rekabet, arz ve talep fiyatları belirlerken...

Söz konusu sermaye piyasasında aralarında kurdukları bir dayanışma birliği ile sömürü ve azami bir kâr oranı güvence altına alınıyordu. Durum 1929 dünya ekonomik krizinde de değişmemiştir.

1933'de Standard Oil'un yan kuruluşu, devletine düşman bir İngiliz diplomatın yardımı ile Suudi Arabistan'la anlaşma imzalayarak İngilizleri devre dışı bırakıyordu - madik madik atana, anlayacağınız hainler yalnız bizden çıkmıyor ☺

1938'de Almanya 4.167.000 ton petrolü deniz aşırı, 886.000 tonu ise Romanya'dan ithal ediyordu.

I Dünya Savaşında tüm petrol hisselerini kaybeden Almanya, Sovyetler Birliği ile yapılan gizli bir anlaşmaya rağmen delice bir arayış ve petrol tedarik etme telaşındaydı!

Hitlerin talimatı ile I.G. Farben, sentetik olarak üretebildiği petrol için muazzam kömür rezervlerine ihtiyacı vardı. Hitler, Almanya dışında ilhak yoluyla bu ihtiyaçları karşıladı. Her şeye rağmen Almanya'nın silahlanabilmesi ve ağır sanayisini kurabilmesini yukarıda saymış olduğum petrol şirketlerine borçludur. Bu bir tarihi gerçektir ve inananlara araştırmalarını tavsiye ederim.

Çünkü bu şirketler gizli Nazi sempatanıydı. Özellikle Shell yönetim kurulu başkanı, Hitlerlere kredi ile petrol satmak isteyince yönetim kurulu tarafından istifaya zorlanmıştır.

Yeri gelmişken buradan aklımı kurcalayan bir soruyu size yöneltmek istiyorum:

Yıllardır iktidarda bulunan bir zihniyet, nasıl üretmeden - yeni iş sahaları açmadan, ihraç edebileceği herhangi bir ürünü geliştirip bu ürüne imza atmadan gayri safi milli hâsılayı yükseltebiliyor? İç tüketime dayandırılan inşaat sektöründen elde edilen gelirle mi veya salt kağıt üzerinde mi yoksa milyar dolar tutarında devlet güvencesinde olan devlet ihaleleriyle mi? Hayır, başta borç, dışarıdan gelen sıcak para - bkz. Arap baharı ve ...

Aslında yukarıdaki Shell örneğinde görüldüğü gibi bu durum hepimize bir ders, tabii anlayana! Yıllardır öldürülen tarım sektörü ve hayvancılık, eğitim sistemindeki yanlışlıklar, gençlere yönelik umut ve istikbal vaat etmeyen gelişmeler ve buna bağlı beyin gücü yoksunluğu, var olan beyin gücünün ihracı, güçlü bir parlamenter çoğunluğa rağmen bir türlü hayata geçirilemeyen ağır sanayi hamleleri vs. bu – iktidarsızlığın - belirleyici özelliklerindedir. Hadi ağır sanayi hamlelerinden geçtim, çağdaş beyin gücü hamlelerini bile geliştiremiyorlar (mühendislik, tıp, mimarlık, yazılım vs.). Bu tür milli serveti ve milli dayanışmayı güçlendirecek adımlar yerine genelde – yabancı sermayeye – peşkeş çekilen milli servetler ve yabancı sermayenin – lütfüyle – oluşan iş sahalarında çağdaş bir kölelik anlayışıyla çalışan Ahmetler, Mehmetler ve Ayşeler! Borç, üretim yerine - tüketim üzerine kurulan bir "saadet" elbette ebediyen süremez... Gün gelecek ve ödeme zamanı geldiğine gözler fal taşı gibi açılacak!

İşte böyle, Amerikan* ticaret anlayışına göre vatan ve vatandaş savaşırken... Ticaret mi desem menfaat mi desem bilemiyorum, "düşmanla" işbirliği yapabiliyor(du). Savaş zamanında Amerikan – Alman ticari ilişkileri salt petrol ile sınırlı değildi tabii. Petrol yan sanayisinin de keyfi yerindeydi.

03.09.2011

Öyle ki hiç çekinmeden Almanlara sentetik petrol üretimi için gerekli hammaddeleri satıyorlardı. Hatta Standard Oil o kadar pervasız ve düşüncesiz şekilde hareket edebiliyordu ki Almanların, Polonya'ya - saldırmadan bir önceki gün - çok büyük (500.000.000 ton) bir satış ve teslimat gerçekleştirebiliyordu. Petrol sanayisi ticaretini hiç çekinmeden gerçekleştiriyordu da sanayinin diğer kolları boş mu duruyordu?

Ne münasebet, General Motors ki Opel onun bir yan kuruluşudur... Almanya'da, Naziler için çılgınca üretiyordu! Dupont gibi Amerikan şirketleri Naziler sayesinde kazançlarını katlarken... 1939'a gelindiğinde Alman sentetik petrol üretim sanayisi tam gaz çalışıyordu (14 fabrika, 6 tanede yapım aşamasında). Dupont gibi şirketler olmasaydı Alman hava kuvvetlerinin vurucu gücü ve hatta mevcudiyeti bu kadar yoğun olamazdı. Sentetik petrol için gerekli hammaddeyi Almanlara Dupont tedarik ediyordu. II Dünya Savaşının ilginç olan, ironik ve hatta sadizmin sınırlarını zorlayan bir gerçeği de şudur ki, Alman hava kuvvetleri Amerikalıların sayesinde İngiltere'yi bombalarken, İngiltere ki dünyanın en büyük petrol rezervlerine sahip ülkesi, petrolüne Amerikalılar olmasa erişemiyordu! Alman deniz altıları, İngiliz konvoylarını başarıyla engelleyebiliyorlardı. Kaderin bir cilvesi olsa gerek, İngiliz diplomasisi masa başında bin bir türlü hile ve kurnazlıkla elde ettiği doğal kaynaklara ve sömürgelerine en gerekli zamanda erişemiyordu. ☺

II Dünya Savaşının göz ardı edilen başka bir gerçeği de Stalin – Hitler anlaşmasının bozulmasında ve Hitlerin Sovyetler Birliğine saldırmasının altında yatan nedenlerden birinin, Almanları tamamen bağımsız hale getirecek Sovyet petrolü olmasıydı!

Ancak Almanlar süreç içerisinde Sovyet petrolünün "kalitesizliğinin" bilincine varacaklardır. Sovyet mühendisleri motorize araçlarını petrolün kalitesine göre ayarlarken, teknolojik bakımdan "yüksek kaliteli petrol için tasarlanmış" Alman motorları, Sovyet petrolü ile sorun yaşıyordu. 07.12.1941 Japonların, Amerikalılara saldırmasının altında yatan gerçek nedenlerinden birinin petrol olması bizleri şaşırtmaması gerek. Amerikan ambargosundan bunalan Japonların saldırma nedenleri:

- Amerikan Deniz Kuvvetlerini imha etmek
- Endonezya'daki petrol kuyuları

İngilizler, Endonezya'daki petrol haklarından "ödün" verirken Amerikalılar – Japonya'ya savaş ilan eder! Bütün bunlar yaşanırken 1942'de Kafkaslara ulaşan Almanlar hüsrana uğrar. Sovyetler, Kafkas petrol altyapısını imha etmiştir. Bu durum, yani petROLSÜZLÜK Almanların yenilgisini hızlandıracaktır. Öyle ki, bu hal tüm çıplaklığıyla 1943 Stalingrad muharebesinde kendini gösterecek, durum Almanlar için Libya'da da farklı olmayacaktır.

04.09.2011

Sovyetler ve İngilizler, savaş sonrası İran'ı terk edeceklerine dair söz vererek İran'a girer ve petrole el koyarlar. Bu arada yoğun bombardımana rağmen, Almanlar hala ihtiyaçlarının %57 sentetik petrol ile karşılayabiliyordu. 1943'de Tahran'da kararlaştırılan ve Fransa sahillerinde 1944'te hayata geçirilen müttefik saldırı için yapılan hazırlıklardan biride P.L.U.T.O. idi.

Pipeline Under The Ocean

Bu petrol boru hattı ile müttefikler ihtiyaçlarını karşılayacaktı. Bugün biliyoruz ki 1943'de bile Almanya'dan General Motors'a para aktarılmıştır. Ve ilginç olan Naziler için üretim yapan bu şirketten hesap sorulmamasıydı. 1945, yani savaş sonrası Harry S. Truman bu şirketleri

- VATAN HAINLIGI - ile suçlasa da, ticari menfaatler ahlaki değerlerin önüne geçmiştir. Burada yine bir parantez açarak; günümüz Türkiye'sini sorgulayalım!
Eminim sizde benim gibi bazı paralellikler görmüşsünüzdür. Biz yine konumuzla devam edelim. Amerikalıların II Dünya Savaşından çıkardıkları sonuçlardan biriside kendi petrol rezervlerinin sınırlı, Suudi Arabistan'ın ise neredeyse sınırsız olduğudur! Bu yüzden o zamandan bu zaman Amerikan - Suudi işbirliği can ciğer kuzu sarmasıdır. Başka bir deyişle Suudi krallığı, yazılı bir metne, güvenceye dayanmamasına rağmen, petrol var oldukça Amerikan güvencesi altındadır.

Bkz. - Arap Baharı - ve hiç bir şekilde Suudi Arabistan'da hareketlenme olmaması!

Savaş sonrası İran'dan çekileceğine söz veren Sovyetler, çekilmek yerine petrol payını kaybetmemek için Azerbaycan'ı kurar. Amerikalıların sayesinde, ülkesinde denetimi tekrar ele geçiren Şah Muhammed Rıza Pehlevi'yi bir anlık unutamız çünkü İran bundan sonraki yıllarda sürekli bir Sovyet - Amerikan çekişmesine sahne olacaktır.

06.09.2011

Daha 1928'lerde 7 şirket (Amerikan ve İngiliz) arasında pay edilen dünya, 1946'da Sovyetler tarafından kısmen İran toprakları üzerine kurulan ve dünyaya ilan edilen Azerbaycan ile yeni bir döneme girmiştir. Soğuk Savaş dönemi!

İran'ın, Birleşmiş Milletler nezdinde Azerbaycan'ın topraklarının bir kısmında kurulmasına karşı itirazları Sovyet ve Amerikalıları karşı karşıya getirir. Dünya ilk defa büyük çaplı atom savaşı tehdidi altındadır! 20. Yüzyılın en önemli stratejik, ekonomik ve siyasi aracı - amacı olan petrol, artık batı devletlerinin gelişmesi ve refahında vazgeçilmez bir unsur olmuştur. Sömürgeci 7 şirket, kazançlarının %70 kendileri için ayırırken, sömürülene kalan %30'dur. Bu adaletsizlik 1948'de Venezüella'da bir son bulacaktır. Amansız grevlerden sonra dağılım yarı yarıya gerçekleşecektir. 1950'lere gelindiğinde maymunun gözü artık açılmıştır. Venezüella'dan sonra, Arap devletleri de batılı şirketler ile müzakereleri tekrar başlatacaktır. Bunun sonucunda petrol tarihinin ilk, ekono-siyasi krizi İran tarafından tetiklenirken, 1951'de İran tüm petrol kuyularını kamulaştıracaktır. Bu durum batıda tedirginlik yaratır. Suni bir şekilde yaratılan - kurulan Kuveyt ve tabii Suudi Arabistan'da, İran örneğinde görüldüğü gibi adımlar atabilir miydi?

Ve batılı devletlerin en büyük silahı devreye giriyor!
İngiltere bir taraftan İrana karşı ambargo başlatırken, diğer taraftan elemanlarını - dolayısıyla bilgi birikimini İran'dan çekmeye hazırlıyor ve...

Ve tabii askeri müdahale ile tehdit ediyor.

Konumuzla devam etmeden yine bir parantez açalım.
Atatürk'ün kurduğu laik Türkiye Cumhuriyetinin düşmanı yobazlar ve onların başları hepimizin malumu... AB(D)'nin isteği doğrultusunda orduyu güçsüzleştirme girişimleri uygulayan Damat Recep, Gülen Cemaatinin yetiştirdiği ve yıllarını verdiği elemanlarını ulusal düşünce ve Atatürk ilke ve inkılâplarına gönülden bağlı subaylarla değiştirdiğini sanıyorum. Böylelikle hem ordu güçsüzleşiyor hem de Vahdettin zamanında Kuvay-ı milliye ye karşı oluşturulan Halifelik Ordusu gibi bir tip ordu yaratılmaya çalışılıyor. Buna karşılık görevi padişahı korumak ve muhalifleri tutuklamak olan İstanbul Muhafızlığı ve 25. Kolordu Komutanlığı gibi "kurumların" yerini Türk Polis teşkilatının aldığı, tüm elemanlarını işin içine katmasam da, bu yönde bir gayretin göze çarptığını vurgulamak isterim. Sanırım bu zihniyete göre ordunun görevi "oruç tutmaktan ve namaz kılmaktan ibaret olup, gayri padişah efendimize dua etmekten" başka bir şey düşünmemesi gerektir. Ali Kemal'in deyişi ile "Artık harp ve darp ile yapılacak bir şey yoktur"

Dedikten sonra askerin "önemsizliğini" vurgulayarak devam edelim.

Yukarıdaki örneklerde görüldüğü ve daha görüleceği gibi batılı devletlerin menfaati söz konusu olunca, ülke içindeki işbirlikçileri vasıtasıyla, işe orduyu etkisizleştirmekle başlıyorlar! Çünkü batılı felsefesinde önce para sonra can gelir. Bazı durumlarda can paranın önüne geçebilir ama bu istisnai bir durumdur.

Amerikalılar için, İran daha doğrusu İran petrolünün önemi Kore savaşında daha da belirginleşir. Tüm bu gelişmelerde Şah Muhammed Rıza Pehlevi'nin milliyetçi yanı öne çıksa da, özellikle İranlıların Sovyetlere yakınlaşacağı tehdidi, Amerikan - İngiliz ortaklığında gerçekleşen bir operasyonla (operation foursquare) bertaraf edilmeye çalışılır. İngiliz kontrolündeki İran petrolü, İranlılara yönelik bir göz boyama ile sanki onların menfaati doğrultusunda hareket ediliyormuş gibi, yeniden pay edilir. Anlaşma gereği %40 Amerikalılar, %40 İngilizler - edep gereği - %20 Fransızlar İran petrolünü paylaşırlar. Geriye kalan tek engel İran hükümetidir ve bunun için de bir çözüm bulunmuştur. Hükümet başkanı komünist olmakla suçlanır. Ve bu darbe girişimi Amerikan - İngiliz

ortaklığında ki şirketler tarafından gerçekleştirilir ve dünyaya farklı bir şekilde pazarlanır. Bu durum, günümüzde Amerika önderliğindeki Terörizme karşı mücadele işbirliği gibi bir şey. Neyse, Amerika Şah Muhammed Rıza Pehlevi ile gizli bir anlaşma yaparak hükümeti devirmek ister ama işler ters gider ve Şah kendi ülkesini terk etmek zorunda kalır. Ne uğruna?

Elin İngiliz'i, Amerikalısı gelip doğal kaynaklarımızı sömürsün, servetine servet katsın diye!!!

Batının menfaati söz konusu olunca, ahlaki çekincelerde dâhil hiçbir şeyden geri kalmaz ve... Sokaklar harekete geçer, tıpkı günümüzde satın alınmış, aldatılmış halk kitlerinin Türkiye'de harekete geçirildiği gibi! İran'da da sokaklar harekete geçer ve hükümet devrilerek Şah yeniden koltuğuna oturur. Oturur oturmaz da, yukarıda belirtildiği oranda petrol paylaşımı gerçekleşir. Amerikalılar tam anlamıyla bir zafer kazanmıştır. Hem İran petrolünden, hem de Şah'a sattıkları silahlar ile paraya para demezler.

08.09.2011

Öyle ya madem asker önemsizdir, silah ve silahlanma çağıdır; neden Amerika başta olmak üzere batılı devletler, örneğin bir tek B52 bombardıman uçağına 2 milyar \$ harcıyorlar? Hadi ondan da geçtim, AKP'nin başka bir a l d a t m a c a s ı n a bakalım:

Filistin ve Gazze Şeridi,

Orada bir insanlık dramı yaşandığına şüphe yok! Ya bu dramdan kazanılan paralar!? AKP ondan neden hiç söz etmiyor? Onlar etmiyorsa ben edeyim ve hemen ardından bir soru sorayım. Orada faaliyet gösteren örgütler, başta AKP'nin yakınlık duyduğu örgütün ayda tünel kaçakçılığından, 200 milyon \$ kazandığını biliyor muydunuz? Bu paranın kaçta kaç, halka ve halkın ihtiyaçlarına harcanıyor?

Güncel bir konu olduğu için yazmadan geçmek istemiyorum. Hani zati şahaneleri, Devlet-i Aliye-i Tayyip'ye, İsrail'e kafa tutuyor, Kasımpaşa var-i kabadayılık yapıyor ya... Hah, iste o İsrail'in eli o kadar kuvvetli ki, adama öyle kolay kolay pabuç bırakmaz! İsrail teknolojik ve askeri bakımdan gerçekten güçlü bir ülke ama daha da önemlisi Amerika'nın çok önemli bir müttefiki; öyle ki, Türkiye'den bile önemli! Amerikan - İsrail ilişkilerini hiç merak ettiniz mi? Hani hep iddia ederler İsrail lobisi Amerika da çok kuvvetli falan diye; şüphesiz doğrudur ama... Aması da var, asıl konumuza dönmeden gelin o amasını kısaca ben size anlatayım.

Amerika, Vietnam savaşında ardı ardına uçaklarını kaybediyordu. Amerikan F tipi filosu, Sovyet yapımı MIG uçaklarına karşı hiç bir şekilde üstünlük sağlayamadığı için, Amerika'da hükümet zor durumda kaldı. Amerikan istihbarat örgütü, MIG uçakları hakkında yeterli bilgi sağlayamıyordu. Amerikalı pilotların MIG hakkındaki teorik bilgisi yetersiz kalıyor, büyük çapta kayıplara neden oluyordu. Kaderin bir cilvesi mi, yoksa şans mı bilmiyorum, İsrail - Arap savaşlarında İsraililer tarafından savaş ganimeti olarak ele geçirilen, Sovyet yapımı radar tesisleri ve MIG savaş uçakları Amerikalılar için paha biçilmez bir değer kazandı! Uzatmayalım uzun müzakereler neticesinde İsrail, Amerikalılara savaş ganimetlerini teslim eder. Ve...

Bu durum zaten var olan siyasi, ekonomik işbirliğini askeri alana da taşır. Bu "vefa" örneği günümüze kadar sürmektedir. Unutmadan belirtmek isterim ki, ele geçirilen ekipman sayesinde günümüzde hayalet uçak olarak bilinen uçaklar geliştirilebilmiştir.

09.09.2011

Verdiğim örneklerden anlaşılacağı gibi gerektiğinde hükümetler devrilir, hükümetler kurulur. Yeter ki zahmete deşsin! Jetonu köşeli olanlar bunu anlamamakta ısrar ettikleri sürece, saflarımızı sıkı tutmaktan başka yapabileceğimiz fazla bir şey yok. Türkiye Cumhuriyet ve kurumları, daha doğrusu arda bırakılan kırıntılar ile laik düzeni yeniden inşa etmek zor olacak ama bizler var oldukça imkânsız diye bir kelime lüğatımız da yer almayacak. Başarabiliriz, başarmak zorundayız!

Atatürk'ün deyimi ile "*Hak, hakikat ve millet rehberimizdir*"

Evet, belki inanmayacaksınız ama batı demokrasisi cephanelik üzerine kuruludur ve gerektiğinde bu cephanelikler kullanılır. Mazeret hep aynıdır; İnsan hakları, özgürlük ve demokrasi! Arap baharını tekrar hatırlatmama gerek yok değil mi?

Bu anlayışın en sapkın tezahürü, CIA ve diğer istihbarat teşkilatlarının - petrol şirketleri ile münasebettir. İnanmıyor musunuz? 1950'leri örnek verebilirim. İran, Irak ve Venezüella'da milliyetçi hükümetler kurulunca** Seven Sisters diye anılan petrol şirketlerine "savaş" ilan etmiş

ve bu şirketlerin en hassas oldukları konu, petrol fiyatlarını belirleyebilmekle vurmıştır. 1960 yılında OPEC kurulur.

11.09.2011

OPEC 1960'li yıllarda etkili olmazken, 1970'lerde özellikle Irak'ta kamulaştırma girişimlerinden sonra etkisini kat be kat arttırmıştır. OPEC, milliyetçi bir anlayışın tezahürüdür. Bir düşünün OPEC kurulmadan önce petrolün varili 1 dolardı, 1\$!

1971'de Amerika Birleşik Devletlerinde petrol sıkıntısı baş göstermeye başlamıştır. O kadar ki, kışın okullar kapatılmış, istasyonlar önünde uzun kuyruklar oluşmuş, fabrikalar kapatılmak zorunda kalmıştı. Bunun üzerine hükümet tarafından yaptırılan bir araştırmada, ABD petrol rezervlerinin sanıldığından az olduğu sonucu çıkmıştır. 1973, Arap – İsrail savaşının (Yom Kippur Savaşı) da etkisiyle, Araplar batılı devletlere petrol ambargosu uygular.

Bundan sonrasının dikkatli okuyun lütfen.

Batı kamuoyunda, Araplara tepki çok büyüktür. ABD hükümeti tarafından yaptırılan araştırma sonucundan çıkan netice itibarıyla, ABD bunu fırsat bilir ve sunî bir petrol fiyatı artışına gidilir. Amaç: kullanımı azaltmak!

Sonuç: Kamuoyu aldatılarak, fiyat artışını Araplara mal etmek, bu ne ilk nede son aldatmaca olacaktır.

Yaşadığımız coğrafyada her zaman olduğu gibi, batı ile işbirliği yapacak bir - alçak - bulunabilir. Öylede olmuştur zaten. Vietnam ile savaş da olan ABD, Arap ambargosuna rağmen – Suudi Arabistan petrolü sayesinde rahat bir nefes alır.

Bu arada İran, Arap liginde gittikçe yükselir. Petrol satışları ve aşırı silahlanmayla birlikte Şah Muhammed Rıza Pehlevi kendini dev aynasında görmeye başlar. 1979'a gelindiğinde, petrol zengini Arap şeyhlerinin, şımarıklığının da bir neticesi olarak Humeyni Ortadoğu siyasetinde belirir. Nerdeyse eşzamanlı olarak Sovyetler – Afganistan'ı işgal ederler.

18.09.2011

1981 yılında Ronald Reagan'ın başkan olmasıyla, II Dünya Savaşından bu yana yaşanan soğuk savaş zirve yapacak ve yine petrol ve doğalgaz ön plana çıkacaktır. Sovyet planına göre kendi ülkesinden Avrupa'ya döşenecek bir boru hattı, Avrupa ile ticareti hareketlendirecekti. Hatta Avrupalıların maddi desteğini bile sağlamışlardı ama...

Reagan müdahale etmeye çalışır fakat başarılı olamaz. Helmut Schmidt ve Mitterand'dan yüz bulamaz. Bağımlılık kartı açılır. Buna göre Avrupa genelinde, Sovyet gazına %65'lik bir bağımlılık oluşması olasıydı. Hatta Almanya ve Avusturya'da bu oran %100'ü buluyordu. Buda siyasi ve askeri dengeleri tehdit edebilirdi. Yine aynı yılda Polonya'da sıkıyönetimin ilan edilmesi soğuk savaşın hiddetini artırır. Ancak ABD, Avrupalılardan yüz bulamaz. Avrupa'nın, Sovyet gazına ihtiyacı vardır. Amerika, Polonya'da sıkıyönetimin ilan edilmesinde rolü olduğu gerekçesiyle Sovyetler Birliğine ambargo uygulamaya kalkar ama yine Avrupalıların muhalefetiyle karşılaşır. Sonuç itibarıyla ambargo girişimi kısıtlana kısıtlana kuşa döner.

Bundan sonrasını yine dikkatle okumanızı tavsiye ediyorum.

ABD, Roger Robinson diye bir bankeri Beyaz Sayara davet eder. Ona verilecek görev Sovyetlerin çökertilmesini hızlandıracak bir strateji geliştirmesiydi! Burada dikkat edilmesi gereken konu, Sovyetlerin o zamanlar yaklaşık 32 milyar \$ civarında bir döviz girdisi olduğudur (bu gelirin büyük bölümü satılan petrolden elde edilir). Yani bir Amerikan şirketi olan General Motors'un, yıllık gelirinin üçte biri!

Uzatmayalım, strateji geliştirilir ve uygulamaya konur. Sonucu hepimizin malumu!

Sovyetlerde, 1982'de Léonid Brejnev'in ölümüyle devletin zirvesinde seri ölümler art arda gelir. 1985'e gelindiğinde gene Suudi Arabistan yardımıyla piyasaya daha fazla petrol sürülür. Arz ve talep gereği Sovyetlerin geliri düşer, ucuzlayan petrol sayesinde Amerikan sanayisi zirve yapar. Gelirindeki düşüşü dengelemek için Sovyetler tüm rezervlerini kullanmak zorunda kalır. Öyle ki hiç bir şey kalmamacasına!

Bu durum karşısında, 1986'da OPEC kapasitesini olduğundan %65 fazla gösterir. Kuveyt 1984 yılında kapasitesini 65 milyon Barrel olarak gösterirken; 1985'e gelindiğinde %50 fazlasını gösterir. Kaynaklar aynıyken rakamlar farklı, bu durum size Türkiye'de bir şey hatırlattı mı?

OPEC'de bir ülke kaynakları ne kadar fazlaysa o kadar petrol çıkarabiliyor – dolayısıyla o kadar fazla para kazanıyor. Kuveyt'in bu yalanı ileriki yıllarda başına iş açacaktır...

Kuveyt'in bu yalana diğer OPEC üyeleri de ortak olacaktır. Herkes kaynaklarını olduğundan fazla göstermeye başlar*** ve...

Sonuç olarak 300 milyar ton, sanal petrol olduğu varsayılır. 1988'e gelindiğinde Saddam Hüseyin iflasın eşiğindedir, 1990'da Kuveyt'e girer. Dikkat, buraya dikkat edin - AB(D), Saddam Hüseyin'in Suudi Arabistan'a girme olasılığını, daha fazla güç kazanması durumunda petrol fiyatlarını belirleyebileceği gibi bir takım tehditleri ciddi olarak düşünmeye başlar. Saddam Hüseyin, AB(D)'yi ciddi bir tehdit ile karşı karşıya bırakmıştır.

24.09.2011

Bill Clinton hata yapmıştır. Hatası İsrail menfaatlerini değil, Arap menfaatlerini gözetmesiydi. Bunu ben söylemiyorum, bizzat George W. Bush 28.01.2000'de söylemiştir. Bu söylemi, petrol fiyatlarının Arap seyhlerinin ve AB(D) menfaatleri doğrultusunda yeniden düzenlenmesi gerektiğini savunması, kendisine Beyaz Sarayın kapılarını açmıştır. Başkan olduktan sonra üstlendiği "sorumluluğunun" tüm gereklerini yerine getirecektir. Gündemde olduğu için belirtmeden geçmek istemiyorum, George W. Bush, Filistin sorununda – İsrail siyasetine istedikleri gibi hareket etme özgürlüğünü veren kişidir. Colin Powell'in "...bunu yaptığınız taktirde İsrail, Filistin'i yok eder..." itirazına rağmen, George W. Bush "...yaparlarsa yapsınlar, ticari ambargoların faydası yok. Askeri çözüm..." diyebilmiştir. Bugün AB(D), Ortadoğu'da İran dışında tüm petrol rezervlerini denetimi altına almış bulunmaktadır. Burada jeopolitik konum ve pazar, pazar ve siyaset arasındaki denkleme dikkate almak gerekir. Amerika Birleşik Devletlerinin anlayışı doğrultusunda, kendisini dünyanın jandarması ve tüketicilerin savunucusu ve koruyucusu olarak görmesi, bizlerin işini kolaylaştırmamaktadır. Aksine Almanya, Fransa, İngiltere ve İtalya gibi ülkelere güven verirken, Ortadoğu halklarını baskı altında tutmaktadır. Burada Çin – AB(D) ilişkilerine ve petrolün siyasi önemine değinmek istemiyorum ama ilgili olanlara araştırmalarını tavsiye etmeden de geçmek istemiyorum. Ancak şu cümleyi kullanmak zorundayım.

Bu konuda Çinin yolu, Türkiye'nin yolu olmalıdır****.

Diyeceksiniz ki, tipik bir paranoyak!

Ayağı takılsa batı devletlerinden bilecek, hayır hiçte öyle değil. Her şeyde batı devletlerini tabii ki suçlayamayız, birçok konuda işin içinde kirliliği parmakları olsa da bazı istisnalar var ki, doğrudan işin içinde olmasalar da dolaylı olarak etki yapıyorlar. Nasıl mı?

Dünyaya bazen zorla telkin ettikleri hayat anlayışlarıyla! Bu telkin, özellikle genç nesilleri etkileyerek amacına ulaşmaktadır. Ve bir gerçek daha var, en azından entelektüel tabanda batılılar – hükümetlerinin ve bir takım şirketlerinin ne işler çevirdiklerinin farkına varması!

Batılı entelektüellerin bu bilinççi, eğer bizler tarafından dikkate alınır ve doğru bir şekilde kullanılabilirse daha adil bir dünyaya doğru büyük bir adım atmış oluruz.

Elhamdülillah Müslüman bir ailenin, Müslüman bir evladım ama dünyanın bir yerinde bir Müslüman başka bir Müslüman'a yanlış yaparsa, kötü muamele ederse - bir Müslüman bir Hıristiyan'a veya Yahudi'ye yanlış yaparsa, kötü muamele ederse her zaman ezilenden yana olurum. Çünkü benim kitabımda önce Allah, hemen ardından insan gelir. Başta Peygamber efendimiz olmak üzere tüm Peygamberlerde, Allahın elçileri olsalar bile, öncelikle insan olduğuna göre bu anlayışın yanlış olduğunu düşünmüyorum. Ben size ancak yol gösterebilirim, elimden geldiği - dilimin döndüğü kadar araştırarak ve sorgulayarak yazıyorum. Başkaları gibi birlikte yürümem, yürüyemem...

Çünkü benim yolum birdir. Mustafa Kemal'in yolu!

Onlar gibi hedefime ulaşmak için sağa, sola yalpalamam. Yol düzdür, engebelidir...

Yokuş yukarıdır ama Kemal'in torunlarının yoludur. Benim yolumdur!

Önce Allah...

Sonra insan...

Ve vatan bildiğim topraklar!

Batı menfaatleri tehdit edildiğine...

Bu tehdit kimin tarafından gelirse gelsin, neye mahal olacaksa olsun bertaraf edilmelidir.

Tabiat, siyaset, insan hayatı, milli menfaat...

Fark etmez. Sanayinin çarkları dönmelidir ve dönecektir. Çünkü bu kapitalizmin felsefesidir.

Doğrudur çark dönmelidir ama bedelinin belirli sınırlar içerisinde kalması şartı ile. Doğruyu önce aklınız, sonra vicdanınızla bulacağınızdan eminim.

Dip not; bilmeyenler için:

·1 su bardağı petrol üç yetişkin erkeğin iş gücüne eşittir.

· Petrol arama ve çıkarma faaliyetleri başladığında 35x1 yani 35 kazı yapıp bir petrol kuyusu buluyordunuz. 20. Yüzyılda bu oran 7x1, günümüzde 3x1'dir.

- I Dünya savaşı öncesi 100.000 Barrel (varil) olan üretim, savaş esnasında 300.000 Barrel'e çıkarken, petrol şirketlerinin kazançları dörde katlanmıştır.
- Almanya'nın II Dünya Savaşında yılda 15.000.000 ton petrole ihtiyacı vardı. 3.000.000 tonunu sentetik olarak üretebilen Almanya'nın açığı fazlacaydı.
- * Sanırım bu durum salt Amerikalılara özgü değil. Para ve hırs yeri geldiğinde her şeyin önüne geçebiliyor.
- ** Milliyetçi dedikte çatmadan geçmek istemiyorum, adında Milliyetçi Hareketi taşıyan partinin bir kaç istisna dışında, nereleriyle milliyetçi olduklarını gerçekten merak ediyorum
- *** Saddam Hüseyin 47 yerine 100 milyar Barrel'i göstermesi gibi
- **** Batı, tüketimin aynı seviyede kalması şartı ile önümüzdeki 25 yıl içerisinde en azından dört tane Suudi Arabistan rezervi bulmalı ki her şey aynı kalsın. Bugün kullanılan 6 Barrel yerine ancak 1 tane yeni Barrel bulunabilmektedir. Batı umudunu Afrika ve kutuplara bağlamış durumdadır.

Kaynakça: Belgesel, tarafımdan Almandan – Türkçeye çevrilmiştir.

<http://www.youtube.com/watch?v=XwFj4wHT3jw>